

Piotr Jan Hlebowicz, ur. 2 marca 1963 r. w Morażu k. Olsztyna. Uczeń Liceum Rolniczego w Gdowie (wydalony w 1982 r.). Zadeklarowany antykomunista.

W l. 1981-1997 prowadził gospodarstwo rolne w Zagórzanach k. Gdowa. Od 2009 r. współpracownik wydawnictwa „Frodo”.

W NSZZ „S” od września 1980 r.; Zaangażowany (wraz z ojcem Jerzym Hlebowiczem) w tworzenie struktur NSZZ RI „S” w gminie Gdów i w gminach sąsiednich; Wiceprzewodniczący koła wiejskiego NSZZ RI „S” w Zagórzanach.

W dn. 31 sierpnia 1982 r. brał udział w demonstracji w Gdańsku; Zatrzymany i skazany przez kolegium ds. wykroczeń na 30 dni aresztu z zamianą na grzywnę, osadzony w AŚ w Starogardzie Gdańskim; Zwolniony po wpłaceniu grzywny po trzech dniach; Uczestnik demonstracji w Krakowie, w Warszawie oraz w Nowej Hucie.

W l. 1982-1989 redaktor i drukarz prasy podziemnej; W 1982 r. współzałożyciel z Józefem Mroczkim podziemnego pisma „Kurierek B” (Bochnia-Brzesko-Tarnów); Jeden z koordynatorów na Małopolską Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników; zaangażowany w druk pisma OKOR „Żywią i Bronią” (red. Józef Teliga); Członek grupy Porozumienie Prasowe „Solidarność Zwycięży” (od 1982 r.); Po aresztowaniu Mariana Stachniuka w 1986 r. koordynator PP „SZ”, W swoim domu w Zagórzanach współorganizował działalność wydawniczą wielu pism ([m.in.](#) w specjalnie przygotowanym bunkrze stworzył drukarnię „Wilno” im. generała Leopolda Okulickiego „Niedźwiadka”), oraz ukrywał działaczy podziemia ([m.in.](#) Józefa Mrocza). W Zagórzanach od czasu do czasu ukrywała się będąca w konspiracji od 13. XII. 1981 r. Jadwiga Chmielowska, działaczka „Solidarności” i „Solidarności Walczącej” na Górnym Śląsku.

Współzałożyciel, redaktor i drukarz podziemnego pisma „Vade Mecum” (Wrocław – Kraków); Posługiwał się pseudonimami „Hrabia”, „Żmudzin”, „Piotr Wysocki” i „Paweł Podolski”; W jego domu rodzinnym w Zagórzanach kilkakrotnie dokonywano rewizji; dwukrotnie przesłuchiwany na KWMO przy ul. Mogiłskiej w Krakowie.

W l. 1983-1984 uczestniczył w Dniach Skupienia Rolników w Krasiczynie, Czernej i

w Krakowie; W l. 1986-1991 koordynator Krakowskiego Oddziału „Solidarności Walczącej”. Współorganizator i współprzewodniczący (z Janiną Jadwigą Chmielowską) Autonomicznego Wydziału Wschodniego Solidarności Walczącej (luty/marzec 1988) – kontakty i współpraca z opozycją w ówczesnym ZSSR.

Od 1989 r. organizator małopolskich struktur NSZZ RI „S”; W marcu 1989 r. delegat na zjazd krajowy „S” RI w Warszawie. Przeciwnik „okrągłego stołu” i tajnych rozmów w Magdalence.

Od 1988 r. zaangażowany w pomoc na rzecz Polaków w ZSRR, a później w krajach byłego ZSRR; W l. 2001-2004 dyrektor letnich szkół języka i kultury polskiej na Syberii „Blżej Ojczyzny” (Tomsk, Ałtaj); Członek-założyciel Centrum Koordynacyjnego Warszawa '90 (1990), współpraca [m.in.](#) z Władimirem Bukowskim; Aktywny działacz na rzecz repatriacji Polaków (głównie z Kazachstanu); Współpracownik środowisk opozycyjnych w ZSRR i w państwach Europy środkowej i wschodniej (współpraca polityczna, organizator pomocy poligraficznej, łącznik z zagranicą, organizator przepływu informacji, przerzut nielegalnej literatury). W styczniu 1991 – uczestnik obrony Litewskiego Parlamentu w Wilnie. W l. 1990 – 91 członek Niepodległościowego Sojuszu Małopolskiego. Współzałożyciel Czecheńskiego Ośrodka Informacyjnego w Krakowie (1994/95), Dyrektor promocji Urzędu Miasta Łodzi w Wilnie (1996-1997); Międzynarodowy obserwator wyborów prezydenckich i parlamentarnych w Czecheńskiej Republice Iczkeria (styczeń 1997); Od 2008 współpraca a Ałłą Dudajewą, wdową po pierwszym prezydencie Iczkerii – Dżocharze Dudajewie. Współorganizator Wojennego Biura Informacyjnego, informującego media o sytuacji w ogarniętej wojną Gruzji (sierpień – wrzesień 2008).

Członek-założyciel Stowarzyszenia Solidarność Walcząca (2007). [Członek Zarządu Związku Repatriantów RP \(stan na rok 2011\).](#)

Autor (wraz z Piotrem Warischem) albumu „*Wilno – Warszawa, Wspólna droga do wolności*” (Kraków 2010), oraz albumu (wraz z Dawidem Kolbaią i Piotrem Warischem) „*Gruzja nieznana. Wspólne losy Gruzynów i Polaków*” (Kraków 2011).

Odnaczony [m.in.](#) Krzyżem „Semper Fidelis” Związku Solidarności Polskich Kombatantów (2000), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2007), Medalem Orderu za zasługi wobec Litwy ([Wilno, lipiec 2009](#)), odznaką Organizacji Emigracyjnych Tatarów Krymskich w USA ([2000](#)), Medalem za Zasługi dla Małopolskiej „Solidarności” (2007) i Medalem „Pro Memoria” Prasy Podziemnej 1982-1989 (2007).